

HADT

"HART"

The Sport
Newspaper

СПОРТОВИЙ ЧАСОПІС

Ч. 7.

Бад-Верісгофен

Власними силами

Фізичне виховання на чужині не все може бути тим самим шляхом, що в рідному краю. Обставини нашого життя та середовище зовсім не те, що було на рідних землях. Там старались ми зайнтересувати і втягнути маси сільської та міської молоді на спортивні майдани, до рухівень на вправи, до домівок на виховні гутірки та сходини, на різного роду реферати, відчуття, на масові пописи та здиги, на спортивні змагання, на мандрівки і табори, на різні руханкові курси і т. п.

Успіхи тіловиховної роботи та фізичної справности виявлялися здебільша між своїми більш чи менш заавансованими дружинами поодиноких товариств та спортивних клубів. Доступу на наш виступ до змагань чи руханкових пописів на ширші міжнародні арені ми не мали.

Наши провідні спортивні чинники теж не мали змоги вийдіти за кордон і набирати досвіду та практики в організуванні фізичної культури та себе фахово удосконалювати. Тут і там, під час принарадного побуту на студіях за кордоном, охочі одиниці старалися використати, поза своїми фаховими студіями знання та досвід і методи фізичної вихови серед чужинців. По повороті до краю ділилися своїми по-міченнями зі своїми.

Обмежений доступ на студії в університетах теж сильно впливав на нормальний розвій руханків і спорту серед нашого громадянства. Крім того адміністраційна влада створювала безліч різного роду перепон, щоб як найбільше придавати розріст тіловиховання серед українського народу на західних землях нашої великої батьківщини. Нічого дивного, що наші спортивні организації мусили працювати власними силами, без помочі державних і адміністраційних чинників. Засоби на організацію праці, вишкіл учителів, інструкторів, улаштування спортивних споруд у всіх клітинах здобувалося з тяжким трудом. Фонди у товариствах зростали зі скромних датків, членських вкладок та різного роду імпрез.

Опинившись поза межами батьківщини, повинні ми всі свої зусилля і енергію збирно спрямовувати на поповнення рядів кваліфікованих сил, почавши від інструкторів, суддів, тренерів, а скінчивши на учителях з повною університетською освітою. Це на мою думку повинно лягти в основу праці не тільки РРК, областей, поодиноких руханко-

во-спортивних товариств, клубів і шкільних спортивних гуртків, але також в обов'язки поодиноких членів товариств, спортивців і їх симпатиків. До цього сьогодні поки що найбільш пригожі умовини, коли йде про розв'язання деякої проблеми в повній її ширині. На всіх нас заінтересованих спортом лежить обов'язок дати укр. тіловихованню нові кадри вищколічених працівників. На реалізування цеї преважної справи потрібно в першу чергу великих фондів і ці фонди треба таки між нами самими і нашим суспільством здобути.

Являється конечність створити окремий фонд на ту ціль, де кожний член симпатик і загалом громадянин складали мінімальні, але постійні місячні датки через виділи своїх товариств. Фундували б вони окремі стипендії для тих, що хотіли б студіювати фізичну культуру на німецьких і інших університетах, чи там поробити старання для створення факультету фізичної культури при українському вільному університеті. Створити ряд фахових стаїв, довгоречинцевих курсів та школ при більших таборових осередках з різних галузей тіловиховання. Поза постійними місячними датками, може кожне товариство перевести

збирку добровільних датків між громадянством. Кожне товариство може призвати дохід з одної своєї імпрези. На постійний дохід можна розчислювати з кольоражі спортивного часопису "Гарт", календаря і інших видань, коли б виділи руханково-спортивних товариств та клубів хотіли тим зайнятися. В більших таборах можна розпродати близько 600 чисел спортивного часопису.

В цей простий спосіб легко можна уфундувати одну чи дві стипендії для своїх кандидатів на студії. Чому не розплянувати відповідно праці і обов'язків між наші товариства та всіх членів і громадянством. Треба тут тільки доброї волі і охоти та самовіданності для справи.

Думаю, що знайшли би між нашими симпатиками і меценатами, які уфундували б повні степені з власних фондів. Прикро, але треба ствердити, що до цеї проблеми ставимся байдуже, до неї поважно не євхаристично і це значення для маючого нашого тіловиховання собі ясно не з'ясовуємо.

На останньому з'їзді тіловиховників у краю з нагоди 70-річчя проф. Івана Боберського внесено постанову створення окремого фонду його імені на потреби розвою фізичної культури. Думаю, що цю думку варто було б нам підтримати даліше тут, на чижині.

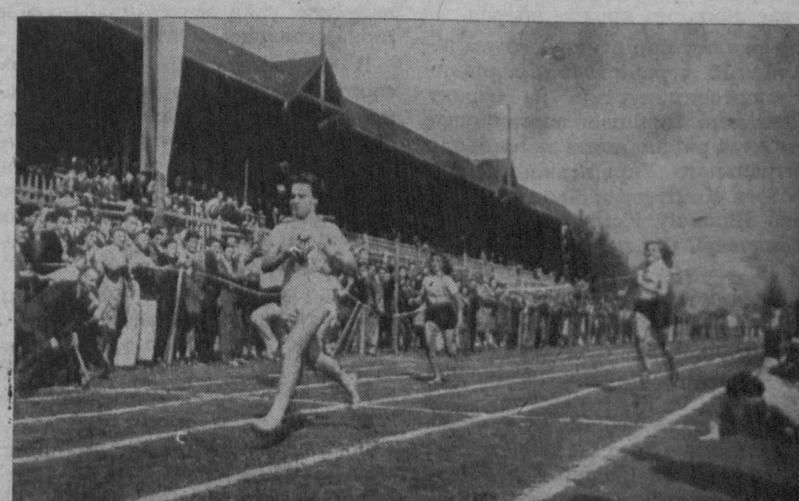
А. Антонович.

Гімназії змагаються

Дня 20. 10. 46 в Аугсбурзі, в таборі Сомме Касерн відбулися змагання у відбиванці (жінок і чоловіків), кошівці і копаному м'ячу між гімназійним СТ "Скала" з Бад-Верісгофену і тамошнім СТ "Юнак", які закінчилися вітовні змаганнями виграною господарів. Вислід змагань: відбиванка жінок 0:2 (12:15, 6:15), відбиванка чоловіків 0:2 (9:15, 9:15) кошівка 13:47 (5:27), копаній м'яч

1:2 (0:2) — усе для господарів. Гри назагал вирівняні, завзяті і цікаві.

Зустріч змагунів відбулася в товарицькій атмосфері, в присутності пів тисячі глядачів. До цих змагань "Скала" виступила в дуже молодому і направду учнівському складі, наскільки у господарів виступили старші і спортивно заавансовані змагуни, що й спричинило програну гостей.

Стометрівка. Перемога без конкурентів

В останній хвилині

КОП. М'ЯЧ. КЛЯСА ПЕРШУНІВ

АВГСБУРГ, 13. 10. 1946 «Чорногора» — УССК 0:0
БАМБЕРГ, 13. 10. 1946 «Дніпро», Бамберг — «Дніпро»
Н. Ульм 1:2 (0:1).
ФОРХГАЙМ, 13. 10. 1946 «Байтур», Форхгайм — «Січ»,
Регенсбург 2:2 (0:1).
НОЙМАРКТ, 13. 10. 1946 «Буревій», Ноймаркт — «Дніпро»,
Байройт 2:2 (1:1).
МИТТЕНВАЛЬД, 13. 10. 1946 «Лев» I — «Лев» II 3:2
(0:2).
Н. УЛЬМ, 20. 10. 1946 «Дніпро», Н. Ульм — «Лев», Міттенвальд 0:2.
БАМБЕРГ, 20. 10. 1946 «Дніпро», Бамберг — «Чорногора», Аугсбург 2:2 (1:1).
БАЙРОЙТ, 20. 10. 1946 «Дніпро» — УССК Мюнхен 5:2 (3:1).

Ціна примірника 1 РМ.

31. жовтня 1946

Вже появився

СПОРТОВИЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ

„ГАРТ“

Двокольорова мистецька вінста
Двокольорове календарю
Річний календар
Таблиця рекордів
Світовий годинник та інше

Ціна 2,50 РМ.

На громадський старт!

Українська еміграція в Німеччині сконцентрована переважно по таборах. Люди різних станів, поглядів, темпераментів і навічок живуть збіті в тісній груті, ділять з собою не тільки спільну зарплату, але і розриви, але й мешканці кімнати, бачать себе не тільки щодня, але щогодини, чи щохвилини. Таке життя має, крім своїх додатніх сторінок і відмінні. Маловажні речі виростають на великих, а новажні справи відходять дуже часто на дальший плян. Долучивши до того непевність завтрашнього дня, різні слухи, чутки та вістки — не можемо дивуватися, що люди стали далеко більш незалежними, а тим самим тяжкі в співжитті.

Ненормальності особистого, приватного життя мусіла виникнути і на життя збрін. Ми в свідомі, нераз дуже прихильні громадських проявів, свідками переїзду маловажливих справ, а недощіну напротив важливих. Усі признаємо, що такий стан не є добрий, хоч нерідко самі переборщуюмо чи не досоліємо в такій чи іншій справі. Не оглянувшись попадаємо в крайності, забуваючи про середину, яка завжди існує, а дуже часто являється єдиним виходом.

Спорт є одною з ділянок збрінного життя, і в ньому теж відбуваються прикмети й хиби нашої еміграційної буденництва.

Але треба з признанням ствердити, що наш еміграційний спорт виходить і — маймо надію — надалі виходить змінною з хвильових недомог. Те, що він зробив досі та що задумав зробити в найближчому майбутньому є наявним доказом його відпорності на еміграційні хвороби.

Звідки воно походить і чому воно такі?

Кожна збрінота складається з одиць, і які одиць — така збрінота. Український спорт творять українські спортивні, тіловиховники та прихильники тієї важкої ділянки загально національного виховання. Відіно, вони, оті всі одиць є і духові здорові, коли творять здорову організацію.

Тому до вас, українські спортивні звертаються сьогодні зі словом, яке ніби не має нічого зі спортом спільнога, а на діл так багато спільнога з ним має.

Живете по різних таборах, у різних обставинах. Бачите, слухаєте і берете участь у збріному житті кімнат, таборів, а врешті і цілого нашого громадянства. Будьте передовісами самі зразковими співмешканцями, таборянами, а за тим і громадянами. Нехай ваша приналежність до спортивного товариства чи пластового гуртка буде рівночасно виказкою вашої товариської і громадської виробленості. Вливайте на добрий настрій у кімнаті, на агільне корисне життя в таборі, старайтесь все і всіди за добру рекламу нашого імені називати.

Є фактам, що нераз одна людина розганяє навіть дуже грізні хмари, впиває від зміні непредумованих плям чи непередискутованих постанов. Тим більше може доброго зробити одиця, яка знає, що вона є одною з тисяч, які те саме роблять.

Од бой

Що ж далі?

Літній сезон скінчився. За на-
ми найважніші спортивні імпрези:
відбиванкові, кошівкові, плаваць-
кі і легкоатлетичні, змагання за
першість зони. Лише в ділянці
копаного м'яча продовжується
ще боротьба за перемогу.

Всі ці імпрези є дзеркалом на-
шої діяльності і досягнень на
спортом полі на еміграції. Як
з одного боку свідчать вони про
досить велику і досить всесторон-
ну активність, так з другого боку
виявляють деякі слабі місця
і недостачі.

Можна радіти, що наша молодь,
по стільки роках важких воєнних
переживань, серед теперішніх не-
пригожих умовин, браку повно-
вартісної відживи, серед нервоз-
ності сьогоднішнього життя, все
таки знаходить час і охоту пле-
кати фізичну культуру. Коли гля-
нути на осяги змагунів, то знаючи
умовини, в яких приходиться ве-
сти тренінги, вони можуть назагал
вдоволити.

Але на тому кінчаться всі яс-
ні сторінки нашої фізичної куль-
тури. Найбільшим ліхом є те, що
досі не вдалося притягнути до
спорту всієї молоді. Ціла спорто-
ва діяльність, всі осяги на гриці —
це покищо діло одиниць та до то-
го, на жаль, давніх ветеранів спор-
ту. Молодого нарибу обмаль. Ні-
хто не застновляється, що буде
тоді, коли за рік, за два, ці давні
змагуни відпадуть. Хто їх тоді за-
ступить?

Український народний інтерес
вимагає, щоби вся молодь брала
участь у фізичних вправах, а тим
самим ставала сильніою і здоровою.
На еміграції маємо змогу до-
кладніше приступати до представ-
никам інших народів та витягнути
з цього відповідну науку для себе.
Час до часу можна стрін-
ути в часописах замітки про знат-
них чужинців, що в старшому ві-
ці (70—80 рік) проявляють живу
діяльність, керуючи цею чи тою
ділянкою життя своєї нації. Зага-
дати б лише б. прем'єра Великої
Британії Черчіля чи б. президен-
та Америки Гувера, які не зважаю-
чи на свій пізній вік їздять в ін-
тересах своїх націй. В спортивних
хроніках всіх часописів світу
часто згадується шведського короля,
що маючи понад 80 років, вправляє
свій улюблений спорт сittkivku (теніс). Коли б перегля-
нути життєписи тих людей, то
можна буде дізнатися, що вони ба-
гато часу присвячували фізичній
культурі. Завдяки цьому вони збе-

регли до пізнього віку кріпке здо-
ров'я та бистрість думки.

А в нас? Славні лікарі, прекрасні
знаці права, вчені та мистці з
европейським іменем, першорядні
ремісники, вмирають у 45. чи
50. році. Життєві віднайдні в молодеч-
ому віці, брак руху на свіжому
повітрі, недоцінювання ваги фізич-
культури підкорвали їх сили.

Другою з чергі відемною рисою
нашої фізичної культури є те, що
покладено натиск на копаний м'яч, занедбуючи всі інші ділянки.

Життя в таборі, хоч яке воно
невигідне, все ж таки дає можливість
зарганізувати правильну ру-
ханку на свіжому повітрі. Чи ба-
гато таборів зробило це? Рухан-
ка в масі має ще ті додатні сто-
рінки, що витворює настрий спіль-
ної сили та протидіє проявам при-
гноблення і безнадійності.

День Фізичної Культури, що не-
давно відбувся в таборах під гас-
лом „Привіт Рідній Землі“, не
зважаючи на свій зворушливий
характер, не притягнув на спор-
тове грище маси до вправ — а
цеж була головна мета дня. І цілком
інакше був би вигляд День
Фізичної Культури, коли б замість
відбиванки ї копаного м'яча, які
можна уладжувати при кожній
нагоді, всі копуни, відбиванки, лі-
таки, легкоатлети та всі інші активні
і неактивні спортивні злучились
були у спільніх руханкових ви-
правах, до спільногого оклику: „Привіт
Рідній Землі!“

С ділянки фізичної культури,
що через брак приладдя чи виря-
ду є важко доступні нам. Але
чим можна пояснити явище, що
так мало людей у нас плаває.
А це ж найздоровіший і найбільш
приємний спорт. Всюди повно рік,
ставів, водних басейнів, а ми, що
чванимось походженням від слав-
них із морських походів предків,
не користаємо із можливостей,
щоб навчитися плавати. На кожному
крокі бачимо, скільки німців
без різниці віку й статі пла-
вають, але із того не витягаємо від-
повідні консеквенції. І тому до
країв плавацьких першеств
стає лише 17 змагунів.

Вже осінь. На склоні літнього
сезону відбудеться ще кілька мен-
ших спортивних імпрез, як турнір
відбиванки, легкоатлетичний ба-
гатозмаг, змагання наколесників.
Опісля приде час на лісові
біги.

Але не трактуймо лісового бі-
гу по мачушиному. До бігу ста-
ваймо гуртом всі. Влаштуймо його
не раз і не в формі змагань, але
кількакратно в формі тренінгу.
Менше заавансованим, жінкам
і молоді даймо легші умовини,
повільніше темпо, меншу віддаль.
Даймо змогу взяти участь у бігу
кожному.

Що ж далі? Цих кілька стрі-
чок про світла й тіні нашої фі-
зичної культури виявили лише
кілька характеристичних фраг-
ментів нашого спортивного життя.
Запізнавши їх, спортивний загал
сам зможе дати ясну відповідь
на питання: „Що ж далі?“

Mim.

Лотишсько-німецькі легкоатл. змагання

Дня 3. жовтня 1946 відбувається у Мюнхені легкоатлетичний двобій німецької
репрезентації Мюнхену із репрезентацією лотишів. В програму входило 12 чо-
ловічих і 6 жіночих конкурсів, в яких
стартувало по двох змагунів із кожної
репрезентації. Поодинокі місця були оці-
нювані по схемі 5 : 3 : 2 : 1 в поодиноких
дисциплінах і 3 : 1 у штрафетах. Висілд
змагань 93 : 84 в користь Мюнхену.

Змагання тривали всього півтора го-
дини і були зразковою організовані. Орга-
нізатори подбали за друковану програму
змагань, де були подані прізвища змаг-
унів у кожних конкурсів, іхні дотеп-
перішні осяги, мінютова програма і чер-
га змагань та місце на виснання висілду
змагань. Якщо йде про спортивні висілди,
то вони куди кращі від осягнених на
наших краївських змаганнях, головно у скопі
в височині і всіх метах та жіночих
конкурсіях.

Глядачі, що в великій кількості зібра-
лись на площі, мали змогу подивлятися
заного лотишського легкоатлета Стен-
дензеніка, що в меті ратищем вже кіль-
какратно перешов граничі 70 метрів.

Поодинокі висілди: Чоловіки: 100 м.:
Прайдніс (Л) 11,1; 400 м.: Кайндль (М) 52,3;
800 м.: Тетеріс (Л) 1:58,5; 1500 м.: Ебер-
лайн (М) 4:09,4; 4 × 100 м.: Мюнхен 43,8;
шведські гінці 400 — 300 — 200 — 100 м.:
Мюнхен 2:05,0; скок у височину: Кон-
пенвальнер (М) 1,85 м.; скок у довжину:
Гакеліс (Л) 6,45 м.; куля: Найляндс (Л) 13,65 м.; диск: Раттерер (Л) 40,80 м.; ра-
тище: Стендензенік (Л) 67,76 м.; молот:
Колітате (М) 43,80 м.

Жінки: 100 м.: Ранке (М) 13,1; 4 × 100 м.:
Мюнхен 50,8; скок у довжину: Тіма (Л)
5,35 м.; скок у височину Екельт (М) 1,52 м.;
куля: Екельт (М) 11,19 м.; диск: Руп (М)
33,98 м.

По англійським боці

В англійській зоні розвивається
український спорт дуже гарно і по-
ступає швидким кроком вперед.

На заклик ініціативної групи зі-
бралися 13. червня 1946 р. керівни-
ки спортивних гуртків на нараду
в Ганновері. Вирішено зарганізувати
міжтаборні змагання за нагороду
Центрального Українського Допо-
могового Комітету в Лондоні. Ви-
брано Виконну Комісію з осідком
у Ганновері, що мала перевести ті
змагання.

Закипіла праця, хоч було немало
перешкод (транспорт, недостача
суддів і т. п.). Все ж таки змагання
відбувалися згідно з наміченою
програмою.

Засікання публіки було вели-
ке. Так і видко було, що люди цікав-
ляться спортом і радіють його роз-
витку. Спершу поведінка і публі-
ки і змагунів не була зразкова. Тра-

плялися інциденти і серед глядачів
і серед гравців. Але дедалі спортив-
ний дух узяв верх і запанувала
гарна, товариська атмосфера.

В кожнім майже таборі існує
спортивний гурток з усіма ділянка-
ми спорту. В англійській зоні має-
мо тільки кілька одиниць, яким ле-
жить на серці ідея тіловиховання,
але зате ті одиниці працюють ін-
тенсивно і постійно. Завдяки тим
одиницям вдалося перевести бага-
то вдатних спортивних імпрез.

В копаному м'ячі першунами
трьох груп: північної, південної і
західної стали: «Сокіл», Кіль (пів-
нічна), «Дніпро», Ганновер (півден-
на), і «Хортиця», Білефельд (за-
хідна).

Досі відбулися такі змагання:
«Сокіл», Кіль — «Хортиця», Біле-
фельд 1 : 3 (0 : 2); «Сокіл», Кіль —
«Дніпро», Ганновер 0 : 2 (0 : 2),

«Хортиця», Білефельд — «Сокіл»,
Кіль 1 : 2 (0 : 0); «Дніпро», Ганно-
вер — «Сокіл», Кіль 5 : 0 (2 : 0).

Найбільше даних на першу маса
«Дніпро», Ганновер.

Також і в відбиванці відбулися
обласні й краєві змагання чолові-
ків і жінок. У фіналі вийшов на
перше місце «Довбуш», Бравншвайг
(чоловіки і жінки).

Краєві легкоатлетичні змагання
відбулися в Мюнхені. Була це
перша спроба, тому її осаги не дуже
великі. В кожному разі наші
змагуни можуть мірятися з друзя-
ми з американської зони.

Тепер відбуваються фіналові
змагання за першество англійської
зони.

Напротязі трьох місяців вдалося
вишколити деякі скількість суд-
дів, так, що в осінньому сезоні будуть
суддювати тільки українці.

Дружини коп. м'яча поділено на
три області.

I. Область: «Січ», Мюнхен, «Січ»,
Гайденав, «Сокіл», Кіль, «Чайка»,
Фалькенберг, «Змаг», Дельменгорст.

II. Область: «Пробій», Гетінген,
«Підгір'я», Гослар, «Дніпро», Норт-
гейм, «Калина», Геллендорф, УСТ,
Годенав.

III. Область: «Дніпро», Ганно-
вер, «Хортиця», Білефельд, «За-
порожець», Бургдорф, «Довбуш»,
Бравншвайг.

Осінній сезон починається 20.
жовтня ц. р.

Першун у відбиванці «Довбуш»
мав відійти в амер. зону на зма-
гання у кошівці і відбиванці з Ре-
генсбургом і Міттенвальдом, але не
одержав досі перепустки.

Бажаємо всім спортивцям та орга-
нізаторам як найкращих успіхів
у праці.

A. K.

З РФК

1. ВДК РФК на своєму засіданні, дні
19. 9. 1946 рішила:

а) відкінучи протест Дніпра — Байройт
відносно змагань відбутих 8. 9. 1946 з Дні-
пром — Бамберг.

б) склад дружин у звіті палажити впи-
сувати чітко та побіч призвищ подавати
обов'язково імена змагунів.

в) зажадати вдруге від УСТ „Січ“, Ре-
генсбург, касового розчленення зі зма-
гань 9. 8. 1946 „Січ“ — „Буревій“ в Регенс-
бургу, до дня 10. 10. 1946 під загрозою
дискваліфікації.

г) що змагання за першество, в пер-
шій половині жовтня не повинні розпочи-
натися пізніше як год. 16.30, в другій половіні
жовтня в год. 16 тій.

1. ВДК РФК на своєму засіданні, дні
30. 9. 1946 рішила:

а) голову УСТ „Буревій“, Ноймаркт,
п. Клюка Осіпа за неспортову поведінку
під час змагань і словну обиду судді по
змаганнях УССК, Мюнхен — „Буревій“,
Ноймаркт 15. 9. 1946, позбавити прав ви-
конувати якінебудь функції в управах
спорту та товариств на протяг 4 місяців, від
1. 10. 1946 до 1. 2. 1947.

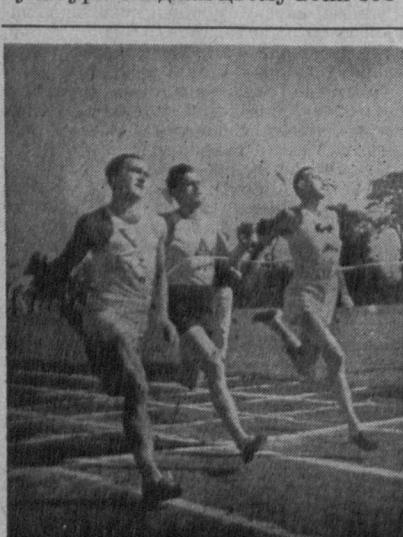
б) покарати Провід УСТ „Буревій“,
Ноймаркт, доганою та гривною 100 РМ,
платих до 10. 10. 1946 за те, що не дав
достаточної охорони для судді на зма-
ганнях „Буревій“, Ноймаркт — УССК,
Мюнхен у Ноймаркт в дні 15. 9. 1946.

2. Зажадати від УСТ „Буревій“, Ной-
маркт, на повернення коштів подорожні
і суддівської такси для судді змагань
в дні 21. 7. 1946 „Січ“, Регенсбург — „Бур-
евій“, Ноймаркт, та 15. 9. 1946 „Буревій“,
Ноймаркт — УССК, Мюнхен, разом 82,80
РМ. Гроші належить вплатити до каси
РФК до дня 10. 10. 1946, під загрозою дис-
кваліфікації.

3. Не розглядати протесту УСТ „Бур-
евій“, відносно змагань „Буревій“, Ной-
маркт — УССК Мюнхен, дні 15. 9. 1946
из-за браку протестаївої кавії.

Протест УСТ „Дніпро“ Новий Ульм,
щодо змагань „Буревій“, Ноймаркт —
„Дніпро“, Новий Ульм, дні 22. 9. 1946 бу-
де розглянутий.

6. Прихильність до прохання УСТ „Дні-
про“, Бамберг, та зменшити кару змагу-

Гострий фініш

нові „Дніпра“ М. Чубкові до 6-тижневої дискальфікації від дня 29. 8. 1946 до 10. 10. 1946.

ВДК РФК на своєму засіданні 17. 10. 1946. рішила:

а) покарати провід УСТ „Чорногора“, Авгсбург гравною 100 РМ. платних до 27. 10. 1946. за вставлення здискальфікованого змагуна Басечку О. на товарицькі змагання „Чорногора“ — „Ожел Бяли“ в Авгсбурзі дня 17. 10. 46, а ланкового доганою з загрозою дискальфікації.

б) відкинути прохання змагуна Басечку („Чорногора“, Авгсбург) про зменшення, чи там дарування решти карі.

в) покарати змагуна Дейчаківського М. УССК Мюнхен за неспортову поведінку супроти судді на змаганнях „Чорногора“, Авгсбург — УССК, Мюнхен в Авгсбурзі дня 13. 10. 1946. напімненням.

г) завісіти з днем 21 ц. м. змагуна Звонка М. (УССК Мюнхен) в правах катапана дружині і змагуна.

д) завісіти змагуна Звонка М. УССК Мюнхен прибути на засідання ВДК в Авгсбурзі дня 24. 10. 1946 в годині 18, в домівці РФК Сомме Касерле Бл. 1. кімнаті 104.

е) прохання УСТ „Буревій“ Ноймаркт на скреслення карі 100 РМ. поновно розслідити.

З наших гриць

Копаний м'яч

Осінні змагання копаного м'яча за першество амер. зони заповідаються інтересно.

Вже перший день змагань (6. 10.) приніс несподіванки. В цьому дні змагалися наші першуни з Мюнхену, Міттенвальду, Авгсбургу, Н. Ульму, Бамбергу та Байроту.

„Дніпро“, Н. Ульм — „Дніпро“, Байрот 4:1 (2:1)

З огляду на те, що це перші змагання в клясі першуни, „Дніпро“, Н. Ульм старається від першої хвилини гри показати, що вхід його до кляси першуни не був припадком, а є в повні заслужений. Всі змагуни своїм завзяттям і доцільною тактикою виборювали перемогу. Гра держала глядачів у постійному напінні і стояла на високому рівні. Обі дружины грали гостро й амбітно. Суддовав дуже добре мір. Гнатик з Міттенвальду.

„Лев“ — „Чорногора“ 3:1 (2:0)

Цілі змагання відбувалися під час злив, а грище перемінилося в басейн з водою, на якому гра вийшла радше на змагання водного м'яча. Спочатку гра рівнорядна. В 20. хв. „Лев“ здобував перші ворота і від твоїх хвилинін переймає ініціативу. Спорадичні випадки „Чорногори“ кінчаться на карін полі „Льва“, що було як озеро з висточими островами. Мимо той природної оборонної залишки стріл Клименка в 38. хв. малоцієне принос „Чорногори“ вирвяння. Однак „Лев“ не випускає з-під ноги м'яча і в 41. хв. здобував другі ворота. Перша половина кінчиться 2:0 для „Льва“.

У другій половині напад „Чорногори“, маючи „твірний грунт“ під ногами, частіше атакує ворота „Льва“ і вже в 70. хв., за руку Ходана, з карного колу, Савка П. здобував одинокі ворота для „Чорногори“.

Вислід змагань під ту хвилину став під знаком питання, але більше щастя

мас „Лев“ і в дві хвилини пізніше з наріжняка здобував останні ворота дня. Далі намагання обох дружин остаються без успіху. „Лев“ не використав карного колу.

У „Льва“ визначились Ходан в обороні, Гарасим на помочі, а в нападі найкращий на гриці Голюка, що здобув усі трос воріт. Ціла дружина зіграна і технічно заавансована, здобував скоро терен, але грає дещо за гостро.

В „Чорногорі“ ворота боронив жертвоно, але за далеко відіграв, що коштувало „Чорногору“ другі ворота. На обороні Шмігель і Клім не давали собі ради зі скорим нападом „Льва“. На помочі Кметь, Млинар і Дрогобицький заграли добре. В нападі Нагірний і Савка П. заграли слабше. Пізнати у них брак тренінгу. Всі акції в нападі передводила ліва сторона Клименко — Склепович. Суддовав об'єктивно п. Бехенський.

УССК — „Дніпро“, Бамберг 2:1 (0:2)

Зустріч УССК-у з „Дніпром“, Бамберг у Мюнхені приносить цінні дві точки господарям. У першій половині провадить Бамберг, однак у важливих моментах не вміє належно використати м'яч. Тут виходить на яв брак основного тренінгу і скорої орієнтації. Зате у другій половині УССК оживав і усталює вислід 2:1. Суддовав мір Кравчинин.

ЗІ ЗМАГАНЬЮ ПО ОБЛАСТЯМ РФК
в дні 6. 10. 1946.

„Дніпро“ Н. Ульм — „Зоря“, Герренберг 1:4 (0:2)

Слід згадати, що УСТ „Зоря“ проявляє поразу то живіщі спорту діяльність. Табір, хоч малий, бо націльє всього 463 осіб, старанно плекає фізичну культуру. Товариство має чотири активні ланки: копаний м'яч, відбиванку, столову сітківку і шахи.

Дружина копаного м'яча, заки стала до змагань, перевела у себе тренінг від основ. Завдяки цьому перемогла заслужено, хоч молоду, але тверду дружину з Авгсбургу.

R. Brodich

Біг по шапку

Називався Василь Іванік, мав дванадцять років, жив недалеко від нас, пас товар, а в неділю приходив бавитися з моїм молодшим братом.

Одного дня стрінув я його на поль. Був усміхнений як ще ніколи, а хлоп'яче лице аж пашіло — таке було зарум'янене. Гнав перед собою корову і вже здалеку чути було, як вигукавав:

— Гей! Куди йдеш?.. Знов хочеш мене в біду запхати!..

— Решта товару, Василю, де? — спітав я.

— На пасовиську! — кивнув головою в той бік, де за гайком тягнувся громадський вигін.

— А чому ж ця корова не на вігоні?

— Бо пішла на панське, бодай її ноги покорчило — закляв Василь, поклепав по господарські корову по клубі і спинився коло мене.

— Та ж ти недавно біг з поля в село, і вже тепер женеш корову до дому?

Заки Василь став розповідати я пригадав собі, що батько мій роз-

казував може годину тому дивну історію про нього. «Іду я, каже, з поля, чую — щось за мною біжить, оглядаюся — Василь. Підбіг до мене. „Куди так спішно Василю?“ А він: „Котра година, прошу отця?“ Три на четверту — кажу. Заки я підняв очі від годинника — його вже не було...»

— Ну, Василю, розкажи, що з тобою, таке було. Кудись бігаєш, цікавишся котра година... Що таке сталося?! Бачу — якусь шапку несеш?..

— А то всьому тому винен — почав Василь — окоман з Дуб'я. Я пігнав товар на стерні аж на «Границю». Сів собі на межі, палицю стружку, а ота біда — показав на корову — перейшла границю та й залізла в бараболю дубиського пана. Я кинувся завертати, а тут надігнався окоман і зайняв. Лишив я рецту товару на ковалевого Івана, що пас недалеко, а сам біжу за коровою. Що я напросився: «Пустіть, прошу пана, я вже більше не буду!» — де там! Ще канчуком хо-

«ГАРТ»

УССК — „ЧОРНОГОРА“ 0:0

Авгсбург 13. 10. 1946. Змагання почалися в дружній атмосфері. Голова господарів Др. Ковалік привітав гостей і вручив їм пам'ятковий прaporець.

Гру починає Чорногора і через 25 хв. держить ініціативу в своїх руках, але всі намагання нападу ліквидує знаменита оборона УССК у спільні з середушим помічником Дейчаківським, що був мотором студентів. В кінцевих 20 хв. першої половини УССК притиснув, чого віслідом було 9 рогів, але оборонці Чорногори стояли на становищах.

Другу половину починає УССК і переводить безуспішно атаки на ворота Чорногори. В 62 хв. трагічний момент для Чорногори. За руку Ощудлика суддя диктує одинадцятку, але Білоконський притомно боронить. Остання шанса УССК пропадає. Підбайдорена Чорногора переходить до наступу. УССК починає слабнити, але незадовільність нападу Чорногори не приносить їй успіху і змагання кінчиться перішеним віслідом.

Гра ввесь час жива, але „фер“. Дружина студентів виявилась твердою і швидкою, хоч може занадто голосною. Чорногора п. „реформації“ відчувається дальше недостачу стрільців.

Суддовав п. Андрухович об'єктивно. Глядачів близько 1000.

Таблиця змагань першунів

	Гор	Здоб.	Відм.
1. „Дністер“	2	4	12 : 1
2. „Зоря“	2	2	4 : 2
3. „Чорногора“, II	2	2	2 : 4
4. „Дніпро“, II	2	0	1 : 12

Таблиця першунств авгсбурзької області.

	Гор	Здоб.	Відм.
1. „Дністер“	2	4	12 : 1
2. „Зоря“	2	2	4 : 2
3. „Чорногора“, II	2	2	2 : 4
4. „Дніпро“, II	2	0	1 : 12

ЗА КЛОБОВУ СПРАВНІСТЬ

Таблиця змагань за 1946 рік

1. Лев, Міттенвальд	2181	точки
2. Чорногора, Авгсбург	1911	"
3. Дніпро, Бамберг	1072	"
4. Дніпро, Новий Ульм	878	"
5. Дніпро, Байройт	748	"
6. Чорногоря, Вісбаден-Каст.	306	"
7. Зоря, Герренберг	247	"
8. УССК, Мюнхен	239	"

Відбиванка

В Н. Ульмі відбулися змагання у відбиванці жінок за першество області Авгсбург між дружинами „Дніпро“, Н. Ульм і „Чорногора“, Авгсбург з вислідом 1:2 (11:15, 15:10, 13:15) для „Чорногори“. Змагання відбулися на розмоклом та непригожому гриці, при дуже сильному вітрі, через що змагуни не могли виказати своєї дійсної кінності. Технічно кращі черногорянки перемогли амбітних та твердих дніпровичок. Суддовали мір. Гнатик і др. Андрухович.

Шахи

В дні 6. 10. 1946. відбулися тов. змагання шахової секції „Дніпро“, Н. Ульм з естонцями з Кийїв Кетцу з вислідом 5½, на 2½, для естонців. Імпреза відсутня. Побажанням з того руку імпрези уладжувати частіше.

Резолюції З'їзду РФК

1. З'їзд стверджує, що однорічна діяльність місцевих установ фізичної культури не виказала беззастережної правильності шляху їх праці. Тому з'їзд визвав установи в найближчому році в першій мірі звернути всі свої заходи на присвячення нових активних членів-адептів, дорогою власнотування вправ для початкових перших кроків змагань. До цього треба заангажувати кваліфікованих поучників, хочби на відмінні

люючи в окреме о'бєднання застиковувати їх на полі фізичної культури. З'їзд пригадує, що кожний громадянин повинен працювати у своєму званні, де найкраще зможе передати своє знання з користю для народу.

3. З'їзд доручає Раді, в порозумінні з відповідними науковими інституціями, покликати окрему комісію мовознавців і фахівців для устійнення українського спортивного назовництва.

2. З'їзд уповажнює РФК, не зважаючи на нехіть дипломованих культурників, скликати в порозумінні з кураторією середніх шкіл ЦПУЕ з'їзд та оформити

тів мене бити. Так ми зайдли аж до дубиського двора: на переді корова, ззаду окоман на коні, а збоку я.

В двох я знов став просити, а він мене собаками страшить. А далі каже: «Принесець від батька десять корон, то випущу!» Але вийшла пані, жінка його, чи що, питає чого я плачу. Я кажу: так і так. А вона каже: «Пусти корову, він уже й так має кару, що прибіг аж сюди, а тепер мусить до дому гнати. А то добрих три кільометри!..» Окоман щось подумав, а далі каже: «Ну, хлопче, випущу тобі корову, але мусиш добре понатужитися. Тепер е — подивився на годинник — пів до четвертої. П'ятнадцять мінút туди, п'ятнадцять — назад.. Як за півгодини будеш тут, то пушту корову. А щоб ти не здурив мене, то принесеш мені на доказ батькову шапку. Гони!..

Ех, як я дременув з двора. Біжу, добігаю до нашого села, аж отець ідуть. Питаюся, котра година. Три на четверту, кажуть. Йой, Матінко небесна! Я в село, та в вулицю, та до нашої хати, та за шапку і — назад до Дуб'я. Прибіг я до двора, а окоман з панюю сидить собі на лавочці під хатою. Подивився ок-

ман на годинник, покрутів головою, а мені аж в очах потемніло: ану ж спізнився. «О, то ти козак! — каже до мене. — Ще дві мінuty маєш часу. А покажи шапку!» Я показав. Тоді він казав випустити корову і вже...

Глянув я на Василя... Оте мале, недорозвинене як слід хлоп'я на відміні в гадці не мало, що може й поставило світовий хлоп'ячий рекорд. Босі ноги, поропані і чорні, міслили сипкий порох дороги, а рука цупко тримала татуневу шапку — наявний доказ його недавнього бігу. Ні сліду гордості з осагу! Тільки радість на обличці і сонце в очах, що і корова є і десять корон не треба.

Шість кільометрів у 28. хвилинах! І то не по якісь добрій біжні, а по запиленій дорозі, що йшла два рази підгору. Не думаю, щоб 12-літній Нурмі міг був утати більшу штуку.

Той біг, записаний у неписаних анналах моого села, оце перший раз вийшов поза його межі.

Вийшов був у 1914 р. і сам Василь. Зголосився до УСС і згинув, перший з усіх стрілецької братії, в Карпатах.

джує її гостру актуальність та рівніше визиває установи виконати її.

5. З'їзд доручає проводам товариств різними впливами і засобами не допускати до не спортивних виступів на площах, а РПК і суддям за доконані проповіні робити як найгостріші висновки.

6. З'їзд стверджує, що зовнішні обставини нашого життя та внутрішні ситуації в нашому громадянстві не допускає на зорганізування в одному таборі більше як одної установи для плекання фіз. культури. З другої сторони досвід на полі поширення фіз. культури в маси виказує, що її вправляють лише одиниці, що мають змогу змагатись у перших дружинах. Тому теж з'їзд визиває і доручає установам фіз. культури організувати більше рівнорядних дружин, щоб цим дати змогу вправляти ширшим кругам молоді.

7. З огляду на надходячий зимовий сезон з'їзд закликає усі установи поставити на належний висоті зимові спорти та доложити усіх старань, щоб пригожі залі і галі в таборі впорядкувати для зимового користування, а де таких не має договоритися з театральними групами в справі спільнотного користування.

8. З'їзд доцілюючи значення введеної відзнаки фіз. справности, як середника до піднесення народної фізичної тугости визиває і доручає всім товариствам негайно переводити проби за її здобуття — згідно з виданими РПК вказівками.

9. З'їзд пропонує всім товариствам підготовляти і переводити виступи з вільноручними вправами в малих групах.

10. З'їзд вважає, що в кожному найменшому осередку української еміграції має бути плекане фіз. виховання і тому доручає РПК поробити старання про зорганізування в усіх осередках самостійних руханково-спортивних товариств.

11. З'їзд закликає проводи усіх товариств посилити працю в своїх осередках в цілій ширині, бо збільшення цієї праці вимагають сучасні тaborові життєві умовини.

12. З'їзд уважає: а) що ніодно зі спортивно-руханкових товариств не має права без доручення загально визаного нашого центрального представництва вважати себе єдиним репрезентантом українського спорту, б) що ні-одно товариство не може носити назви нашої батьківщини.

13. З'їзд закликає усі установи фізичної культури надсилати звідомлення з усяких імпрез до спортивного часопису „Гарт“, а усіх спортивців і прихильників фіз. культури підтримувати це корисне видавництво.

Легка атлетика

III.

Закінчимо до властивого обговорення тренінгу поодиноких ділянок легкої атлетики (біги, скоки і мети), коначне є познайомитися з руханковими вправами, які кожний легкоатлет у своїх тренінгах повинен застосувати.

Метою руханки є підготувати цілій організм змагуна, до якого найвищої його спроможності. Не треба багато й доказувати, що всесторонньо підготований організм змагуна, здібний є до як найкращих осігтів. На цьому щойно повинна розвиватися спеціалізація легкоатлета.

Знаємо, що кожна ділянка легкої атлетики, чи то біги, скоки, чи мети виробляють чи досконалять одні і ті самі групи м'язів. Зате руханка вирівнює поспіль усю мускулатуру змагуна.

Руханку, беручи її зі спортивного становища, ділимо на загальну і спеціальну.

Легкоатлет повинен вправляти два рази в тиждень загальну руханку для відвіснення сил усіх м'язів цілого організму, беручи спеціально до уваги групи м'язів череви, хребта і суставів.

В кожнім дні тренінгу вправляє змагун спеціальну руханку. (Між руханковими вправами і тренінгами 10—15 хвилин перерви). Найкраще руханку відбувати рано, а тренінги пополудні. При руцінці, повинен змагун пам'ятати і цільно звертати увагу на такі речі:

а) виконувати рухи плавно, м'яко, не шарпано раптово, чи гостро.

б) не напинати ту групу м'язів, які у вправах не беруть участі.

Змагун повинен пам'ятати на засаду, що в руханці усі м'язи працюють економічно, то значить стільки витрачують сил, скільки треба до виконання даної вправи.

Якщо змагун виконує вправи, наприклад вимахи рук, то м'язи ніг не повинні бути надто напинаті. Якщо виконуємо обороти тільки горішньої частини тіла (кадовба), а руки закладаємо на потилицю, то зрозуміле, що тоді м'язи рук також не напинаються, бо вони у тій праці не беруть участі.

Дальше, при вправах, дуже важливим є віддах. Початуючи змагуни, звичайно при руханкових правах мимохіть стимулюють віддах. Віддахи глибокий і рівномірний в умову правильної вимінки матері.

Правильно віддахати під час руханкових вправ, це не є така проста справа. Шераз підкresлює, що легкоатлети мусять пільно на це звертати увагу. (В замкнених кімнатах, не забути відчинити вікна, а під час зими наперед кімнату добре провітрити). Одяг такий самий, як під час легкоатлетичних змагань.

Скільки разів повинен змагун виконувати руханкові вправи? Змагун виконує стільки разів одну і цю саму вправу, аж почус легке змущення. Наприклад вправи руками, вимахи вгору. Спочатку вправляючий вже по 10—12 разах почус змущення, по 2—3 місячні заправи напевно легко виконає наїві 20 і більше разів. Е такі вправи, які навіть для старших заавансованих легкоатлетів явлюються тяжчими, наприклад: вимах простої ноги в бік. Вистачить 8—12 разів.

Найкраще норму в вправах регулює собі кожний змагун для себе, залежить від поступів і осягів в заправі, достосування до власних сил і індивідуального темпа. Не буде перебільшено сказане, що легкоатлетика не може дійти до маркантичних осягів без помочі руханки (загальні і спеціальні).

Вартий руханки для легкої атлетики є неопінена, а також не доцільна.

Руханкові вправи повинні відбуватися під доглядом інструктора.

Подамо найважніші вправи спеціальної руханки, які застосовуються при тренінгах бігів і скоків. Вправи для метів подамо при обговорюванні спеціальних тренінгів метів.

Біги:

1. Вимахи рамен (під час бігу)

2. Вимах простої ноги вгору (підносити ногу якнайвище)

3. Вимах простої ноги вбік (якщо вправляє права нога, ліву руку опираємо об стілений предмет, і навпаки).

4. Біг на місці (рамена зігнуті під простим кутом).

5. Біг на місці з вимахом рамен.

6. Положитися на спині — вимахи ніг, колеса одною ногою і разом двома ногами.

Стилевий мет диском

7. В постамі, „струнко“ дотикається пальцями рук, в енергічнім ритмі, пальців ніг. Ноги цілій час виправлюють в колінах.

8. Розкрок, вигиб кадовби в усі сторони.

9. Присіди (вимахи рамен).

10. Скорий біг на місці (зі змінним темпом).

11. Скорий хід на місці (зі змінним темпом).

12. Підношення (якнайвище) колін, з вимахом рук.

13. Повільний біг.

Вправи при скоках.

При скоках у височині і довжині стосується вільни вправи, при скоках з жердкою — приладова руханка.

При скоках у височині:

1. Підскоки на місці:

а) при помочі рухів рук,

б) руки на бедрах,

в) руки заложені на спині.

2. Вимах простої ноги вбік.

3. Вимах простої ноги передом вгору (постава „струнко“).

Цю вправу виконувати енергічним розмахом, так щоби стопою сягати вище голови.

4. Присіди (викруті кадовби).

5. Присіди, підскоки на місці і вперед.

6. Присіди з вимахом рамен.

7. Положитися на спині — вправи „ножиці“, „рөвер“.

8. Шпагат.

При скоках у довжині:

1. Присіди, скорий викид рамен вперед.

2. З розбігу (3—5 кроків) скок вгору, підтягнути коліна під бороду.

3. Підскок „ножиці“ ногами, при помочі рухів рук.

4. З розбігу підскок вгору і „ножиці“.

При скоках з жердкою:

1. Всі вільни вправи — до скоків вгору.

2. Скоки через коня (скриню) вздовж і вшир.

3. Скоки на коні; через руку і між руками.

4. Скоки при помочі линви.

Змагун розбігається з віддалі 10—15 м. від постамінту до завищеної линви, довжина 3—4 м., відбивається сильно тою ногою, котрою відбивається при скоку з жердкою, і ловить двома руками якнайвищу линву.

Наслідком його розгону линва підносять змагуна вгору. Під час тоді „їди“ змагун виконує енергічний скрут кадовби і викид ніг вперед якнайвище.

Приладові вправи виробляють у змагуна відвагу, конечну при скоках з жердкою, змінюють м'язи горішньої частини тіла і вкінці призивають змагуна до удержання відповідної позиції в повітря.

Луч.

Спорт у світі

* Міждержавні змагання копаного м'яча між репрезентацією Англії та Ірландією (в Бельфасті) покінчилися великою програною ірландців 7 : 2 (3 : 0).

* В міждержавній зустрічі, між Голландією і Бельгією (в Брюсселі) перемогли голландці 3 : 1.

* В Москві сенсаційно програв Червоноармійському Клубу, який займав місце у табелі, з дружиною коп. м'яча з Куйбишевом, яка змогла останнє місце, у відношенні 1 : 2.

* Шотландський першун „Ренджерс“ з Глесговом переміг „Пельтік“ 3 : 2.

* В Букарешті відбулися репрезентативні змагання: Румунія — Болгарія, які закінчилися ремісом вислідом.

* Змагання в Тірані між Югославією і Албанією закінчилися перемогою югославів 3 : 2.

* Найближча олімпіада зимових спортив відбудеться в 1948 р. в Ст. Моріц і триватиме 10 днів, від 1 до 10 лютого.

* Світовий рекорд в нуркуванню належить одному австралійському ловцю перер, який може перебувати безперервно 5 мін. і 10 сек. під водою. Цей рекорд намагався побити 22-літній італієць Граціоні та дійшов у своєму нуркуванні вже до 5 мін. Бракус йому ще 10 сек.

* Під час останньої світової війни фінський спорт поніс тяжкі втрати. Згинуло багато легкоатлетів, у тому з олімпійських переможців.

* Союзи копаного м'яча, Аргентини, Бразилії, Чіле і Уругваю законтрактували англійських професіоналів, на розгривки.

* Англійські копуни-професіонали загрожили страйком, якщо їм не збільшать тижневої платні. Досі брали вони 4 до 10 фунтів шт. а тепер жадають 6 до 13 фунтів шт.

* В міжнародному шаховому турнірі в Авгсбурзі перше місце зайняв 19-літній німець Уніцкер, здобувач 14 пунктів (друге місце зайняв лотиш Семгаліс, здобувач 13 пунктів).

Спортивний клуб-великан

В Нью-Йорку є „Атлетік Клуб“, який не по своїй назві є великаном, а по кількості членів. Цей клуб нараховує 60.000 членів, які вносять річну вкладку 9 мільйонів доларів. Зате члени користуються усіма благами спортивної натури, (спортивними приладдями, своїми гриць, басейнами) а в своїй 22-поверховій домівці в спорт. галі, ресторани, кіно, залі до забав, бібліотека і т. п.

Від Редакції

Дуже часто приносять нам люди світлини з різних ділянок спорту. Пропонуємо помістити їх у „Гарти“, бо вони „актуальні, добре вдалися і загалом викличуть зацікавлення“.

Справді — вони актуальні... Гурток змагунів розіграв тому тиждень дуже цікаві змагання, ставав до легкоатлетичних змагань, чи тим підбіме.

Світлини добре вдалися... Не за темні і не за ясні, лиця них виразні, тло гарне.

Але, чи такі світлини цікаві для ширшого загалу?

Всюди в світі фотографують і групи, які поодиноких змагунів, але опісля поміщують їх у журналах, на добром папері, а не в часописах, де лице не може вийти добре, коли воно мале. Подруге поміщують світлини таких груп і поодиноких змагунів, які є відомі ширшому загалові.

Зате кожний спортивний часопис містить переважно світлини ситуаційні. „Гарячий момент під воротами“, „Н. Н. в скoku“, „Легкоатлетичний скрут кадовби і викид ніг вперед якнайвище“.

На жаль наші світлини рідко коли стаються скопіти якісь цікаві момент змагань, а залишки фотографують групи чи поодиноких змагунів — у портретовій позі.

Грає в тому немалу ролю і фотографічний апарат і досвід. Напевно нема в нас таких добріх, прецизних апаратів, як у світі, а й світливи — не мають того досвіду. Адже всі вони — аматори.

Але і тими апаратами, що їх наші мають, можна зробити направду цікаві світлини. Тому просимо всіх спортивних світливиць: фотографуйте в першу чергу ситуації і моменти.

Рівночасно просимо, хто має цікаві і добре світлини з перебігу якихсь змагань — присилати нам для поміщення!

Видає: Видавництво «ГАРТ»

Bad Wörishofen, Hotel Victoria

РЕДАГУС КОЛЕГІЯ

With Permission of UNRRA, Team 558
Druck: Hans Holzmann, Bad Wörishofen.

Календар розгривок обласних клас

Мюнхен

27. 10. 1946.

„Хортиця“, Травнштайн — „Орлик“, Берхтесгаден
„Лев“ II, Міттенвальд — УССК II.
Мюнхен
„Довбуш“, Фрайман — „Богун“, Розенгайм

3. 11. 1946.

„Орлик“ — УССК
„Богун“ — „Лев“ II.
„Хортиця“ — „Довбуш“